

WILLIAM BOEVA HEEFT ZIJN EERSTE THEATERSHOW KLAAR

‘Vraag me niet om een dansende dwerg te spelen in een reclamefilmje’

William Boeva was de voorbije jaren heer en meester op de korte afstand, en dat is geen flauwe woordspeling. Hij won niet toevallig de belangrijkste comedywedstrijden. Nu is hij klaar voor het grote werk. ‘Het publiek moet willen wat ik wil, anders is het mijn publiek niet.’ **KAREL MICHIELS**

William Boeva: ‘Zolang de mensen naar mij kijken als ik binnenkom, blijf ik dwergenmoppen maken.’

© Wim Kempeneers

Hoe word je comedian? William Boeva heeft een voorbeeldig parcours afgelegd. In 2010 was hij de uitblinker in *Get Up Stand Up*, een initiatief van de provincie Antwerpen om jong comedytalent in de schijnwerpers te plaatsen. ‘De eerste die Plop zegt, krijgt op zijn bakkes’, gromde Boeva ter introductie, en hij kreeg de zaal meteen plat. In 2011 won hij de 123 Comedy Cup, eerder in de wacht gesleept door Michael Van Peel en Bert Gabriëls. ‘Ik leg mezelf geen druk op’, zei hij toen. ‘Als ik goed ben, volgt de erkenning vanzelf.’ Nog een jaar later schreef Boeva ook Humo’s Comedy Cup op zijn naam, weer piekend op het juiste moment. Tussendoor heeft hij gespeeld, heel veel gespeeld, want ‘alleen door te spelen word je beter’. En door alles op comedy te zetten, natuurlijk. William Boeva heeft rechten gestudeerd, maar kiest nu voor een professioneel bestaan als comedian. ‘Ik schrijf al mijn materiaal zelf’: ook een eigenschap van comedians die zichzelf ernstig nemen. Boeva toetst zijn teksten wel aan de visie van zijn mentor en regisseur Han ‘solo’ Coucke, met wie hij al samenwerkt van in het prille begin. ‘We hebben genoeg aan een

blik of een woord om elkaar te begrijpen. Soms verandert hij wel eens iets aan mijn materiaal en denk ik: zo is het toch niet grappig? Maar dan daagt hij me uit om het toch te proberen en blijkt dat na enkele keren inderdaad te werken, beter dan de oorspronkelijke grappen.’

‘Han heeft me geleerd dat een comedyshow meer is dan een aanschakeling van grappen. Het gaat om aantrekken en afstoten, verrassing boven verrassing, hogere en lagere versnellingen, de zaal doen lachen maar ook even stil krijgen. Echt fascinerend hoe hij daarmee aan de slag gaat, en ik geniet er ook van. Ik besef nu ten volle dat comedy een vorm van theater kan zijn.’

‘In een theater ben ik meer ontspannen. Je hoeft niet zo nodig je ding te doen in 20 minuten. Ik merk nu al dat ik het moeilijker heb in cafés of kleine zaaltjes. Ik heb daar niet genoeg tijd en ruimte om te doen wat ik wil doen. Ik kan dan gelukkig terugvallen op ouder materiaal, maar het geeft wel minder voldoening.’

One trick pony

Het fundament van zijn eerste solovoorstelling was de briljante set op Humo’s Comedy Cup 2012. ‘Ik heb toen eigenlijk het perfecte evenwicht gevonden tussen mijn

korte stand-upset en het theaterwerk dat ik nu doe. Ik wist dat het die avond moest gebeuren en ik was volledig gefocust, meer dan ooit tevoren. De nacht voordien had ik nog een heel nieuw, redelijk emotioneel stuk geschreven. Ik wist: ofwel maakt dit alles kapot, ofwel maakt dit het verschil. Het is gelukkig het laatste geworden, maar ik heb toen wel een groot risico genomen.’

Natuurlijk praat William Boeva nog altijd over zichzelf en zijn fysieke gestalte. Maar de vrees dat hij een *one trick pony* zou blijven, is ongegrond, zegt hij zelf. ‘Het is niet meer van *hallo, ik ben een dwerg en ik ken een paar dwergenmoppen*. Ik probeer het thema open te trekken. Ik heb het ook over mails die ik krijg waarvan ik mij afvraag: dat meen je toch niet? Hoe verzin je dit? Hoe durf je zoiets te vragen?’

‘Het feit dat ik met mezelf kan lachen, is voor sommige mensen blijkbaar een vrijgeleide om eender wat te vragen. *Ik organiseer een feestje. Wil jij in een badkuip met ijs, champagne en vuurwerk komen zitten?* Of een mail van *Tegen de sterren op*, of ik een soort clichédwerg wilde spelen. Ik heb al veel dingen afgeslagen, meestal omdat ze niet respectvol zijn. *Scheire en de schepping* doe ik graag, want het maakt niet uit

‘De showbizz is een harde wereld. Op tv kun je even snel verbrand raken als een ster worden’

wie daar zit. Maar vraag me niet om een dansende dwerg te spelen in een reclame voor Kasteelbier.’ ‘Ik wil op dat vlak niets forceren, maar wel een bepaalde mentaliteit stimuleren. Ken je Peter Dinklage van *Game of Thrones*? Voor zijn rol maakte het niet uit dat hij een dwerg was. Daar moeten we uiteindelijk naartoe, maar we zijn er in Vlaanderen nog lang niet. Hopelijk kan ik de mensen daar een beetje bewust van maken.’

‘Als mensen mij verwijten dat ik vaak dwergenmoppen maak, zeg ik: dat zal pas veranderen als niet iedereen meer naar mij kijkt als ik ergens binnenkom. Zolang dat gebeurt, moet ik het daarover hebben.’

‘Je zal mij geen politieke of maatschappelijke grappen horen maken. Ik ben daar gewoon niet mee bezig’

Scoren

Intussen is William Boeva (24) wel een van de weinige jonge Vlaamse comedians die beroeps zijn geworden. Hij heeft vaak op de planken gestaan met Erhan Demirçi (van het sorry-filmje in *Nuff Said*), ook een poulain van Han Coucke, maar die lijkt moeilijker aan de bak te komen – toch in de zalen. ‘Er is nu eenmaal weinig ruimte voor nieuwe comedians’, zegt Boeva. ‘In de cultuurentree kiezen ze uiteraard voor de grote namen: Alex Agnew, Wim Helsen, Nigel Williams, Wouter Deprez, Kommil Foo, en dan blijft er misschien nog één plaats over voor een minder bekende comedian als ik. Het is keihard werken

om elk optreden te verdienen.’ Dat is voor Boeva gelukkig geen reden om zijn materiaal af te vlakken, met het oog op een groter publiek. ‘Mijn materiaal is soms hard en confronterend, maar dat hoort erbij als je een eerlijke comedian wil zijn. De brandstof van elke comedian is de lach. Als je geen lach krijgt, word je zenuwachtig. Maar nog erger is onwaarschijnlijkheid. Ik zal altijd voor en over mezelf praten. Om die reden zul je van mij ook geen politieke of maatschappelijke grappen horen. Ik ben daar gewoon niet mee bezig.’

‘Wat als ik kinderen wil krijgen? Interessant, maar ik stel me die vraag nog niet. Ik ben er nog niet klaar voor om me daar nu al in te verdiepen. Ik zou er gemakkelijk mee kunnen scoren, maar dat wil ik niet. Ik maak shows voor mezelf en hoop dat de mensen ze even grappig vinden als ik. Het publiek moet willen wat ik wil, anders is het mijn publiek niet.’

Bloedbroeders

William Boeva heeft lang geaarzeld voor hij onderdak zocht bij een manager. Pretpraters, een met Woestijnvis gelieerd kantoor en de organisator van Humo’s Comedy Cup, had hem een voorstel gedaan – vast voorprogramma van Philippe Geubels, mooie tv-beloftes – maar ‘dan zou ik niet meer

mezelf kunnen zijn. Zulke aanbiedingen strelen natuurlijk je ego en in eerste instantie was ik ook geneigd om toe te happen. Maar de showbizz is een harde wereld. Op tv kun je even snel verbrand raken als een ster worden.’

‘BroedBloeders kende ik al via Han Coucke. In plaats van de 250 voorstellingen met Geubels, die hij zelf regisseerde, kon dat productiehus me er maar een 40-tal aanbieden. *Low profile*, maar zo kon ik wel in alle rust aan mijn materiaal werken. Die toer was ook een manier om te zien of het klikte tussen Han, Peter Rogiers van BroedBloeders en mezelf.’

‘Pas na een jaar heeft Peter beslist om ook mijn agent te worden, wat ik op zich een goed teken vond. Die mensen werken op de lange termijn. Ik kan nu 100 procent op hem rekenen. Ik hoef me echt nergens iets van aan te trekken. Ik kan me volledig concentreren op mijn werk, wat ik ervaar als een zee van rust. Licht, decor, administratie, afspraken, parkeerplaats: het leidt me allemaal af van de essentie, van wat ik moet doen: schrijven.’

‘Megalomaan’ gaat op 28 februari in première in Geel (uitverkocht). Daarna op tournee.
www.williamboeva.be